

volume one

Vivat Academia

DISCOVERING NEW THINGS TO LEARN, MAKE AND DO

Творим науку разом.





ЗМІСТ

- 4 **Mars One**
Перший крок на шляху колонізації нових планет
- 6 **Історія одного викладача**
- 14 **Бути Нобелівським Луреатом**
- 16 **Айсекери КНТЕУ**
- 22 **Можливості для української молоді в рамках Erasmus +**
- 26 **Освіта за кордоном**
- 28 **Студентська республіка**
- 34 **Інтелектуальний квест**
- 36 **Звідки беруться ідеї**
Історія на мільярд
- 40 **Наймолодший нобелівський лауреат**
- 42 **Тайм-менеджмент**
- 48 **Риси хорошого співрозмовника**
- 50 **Таємний друг**
- 52 **Книга саме для тебе**
- 54 **Фінансова незалежність**
Як побороти систему?



Ст. 38

Автор який змінить ваше життя



Ст. 21



ВІД РЕДАКТОРА

*Автор: Попик Артем***«Mars One»**

«Mars One» або перший крок на шляху колонізації нових планет.

Що ж собою представляє «Mars One»?

Це приватний проект нідерландського дослідника Баса Лансдорпа створений з метою заснування на Марсі першої колонії людей. Все почалося з готовності постачальників обладнання в 2011 році, після заключних висновків експертів з космічних агентств і приватних аерокосмічних корпорацій по всьому світу. Першим етапом стало визначення тих чотирьох сміливців, які отримають білет в одну сторону. Чому в одну сторону? Тому що проект не фінансується жодними урядовими структурами жодної країни і реалізується лише за допомогою інвесторів та добровільних пожертвувань.

Перший крок та життя екіпажу буде зачаровувати й надихати покоління, саме це суспільний інтерес, який допоможе фінансувати місію шляхом продажу прав на трансляцію життя на Марсі у форматі реаліті-шоу.

В 2013 році відбулась перша частина відбору в якому прийняли участь близько 200 тисяч добровольців. Подати заявку могли всі бажаючі віком від 18 до 65 років з будь-якої країни світу але пріоритет надавався високоосвіченим, розумним та здоровим людям з освітою в науково-технічних галузях. За декілька місяців спеціальна комісія відібрала 24 найкращих кандидатів. Які протягом 3-4 років будуть проходити фізичну та психологічну підготовку. В найближчі роки планується відправка

пробного модуля, а також комунікаційного супутника для отримання відео 24 години на добу, 7 днів на тиждень. В 2020-2022 будуть відправлені 2 житлові блоки з системою життєзабезпечення.



З якими ж проблемами може зіштовхнутися даний проект?

Відсутність ракет-носіїв, які б змогли доставити весь вантаж на червону планету. В свій час для місячної програми американці використовували ракету Сатурн-5, розроблену німецьким генієм Вернером Фон Брауном, яка коштувала 10\$ мільярдів. Це колосальні кошти за сьогоdnішніми мірками, а ракету запускали в 1960-ті роки. І кожен додатковий пуск коштував додаткових 500\$ мільйонів.

Дотриманням стійкого психологічного стану. Знання того, що ви вже ніколи не повернетесь додому, не побачите своїх близьких. На їх плечах тягар важливості цієї програми для всього

людства.

Проблема фінансування, оскільки політ одного корабля в одну сторону коштує \$10 мільярдів, а потрібно не менше 10 запусків.

Спуск на планету вважається одним з найскладніших питань для інженерів. Вся складність в тому, що у Марса є атмосфера і просто так, як на Місяць на нього приземлитись неможливо але

Можна було б використати ядерні двигуни для досягнення планети за розраховані 210 днів. Одна біда, ніхто їх поки не виводив та не експлуатував у космосі. А на доопрацювання цих двигунів підуть роки та мільярди доларів.


Сонячна та космічна радіація для яких потрібно буде оснастити космічні кораблі додатковим захистом. Але це значно збільшить їх вагу та витрати палива.

атмосфера занадто тонка та слабка, щоб здійснити спуск апарату за допомогою парашутів. В планах

також був модуль з рослинами для синтезу кисню та забезпечення деякої кількості продуктів харчування, але вчені ще не знайшли можливості для втілення цих планів.

Чим же стане «Mars One» — початком нової епохи людства чи крахом занадто грандіозних намірів?





БЕЛЯКОВА ВІКТОРІЯ
ПАВЛІВНА —
екс-голова наукового
товариства КНТЕУ.

КУДИ ПРИВОДЯТЬ МРІЇ

Як Вікторія Белякова стала викладачем

*Автор:
Гуменюк Валентина*

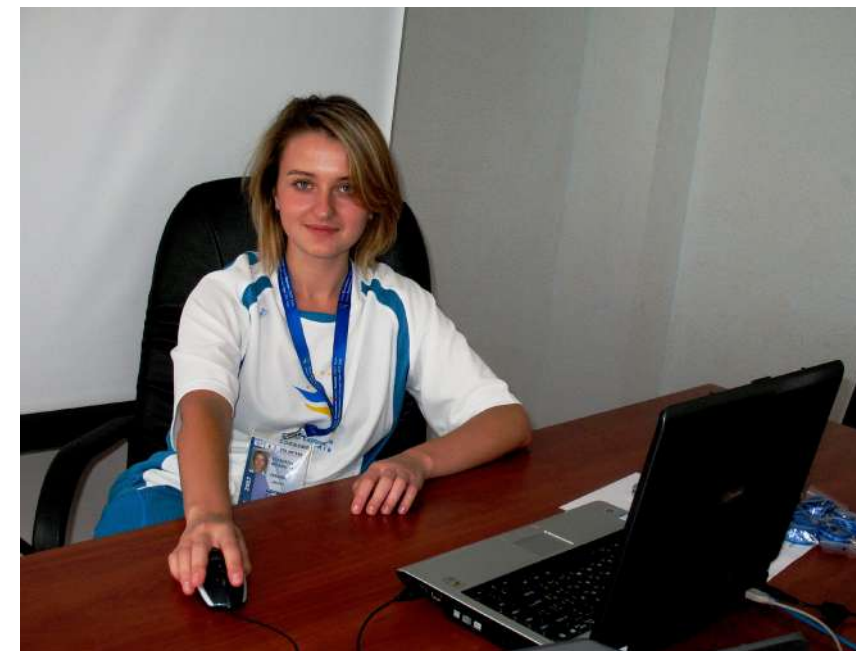
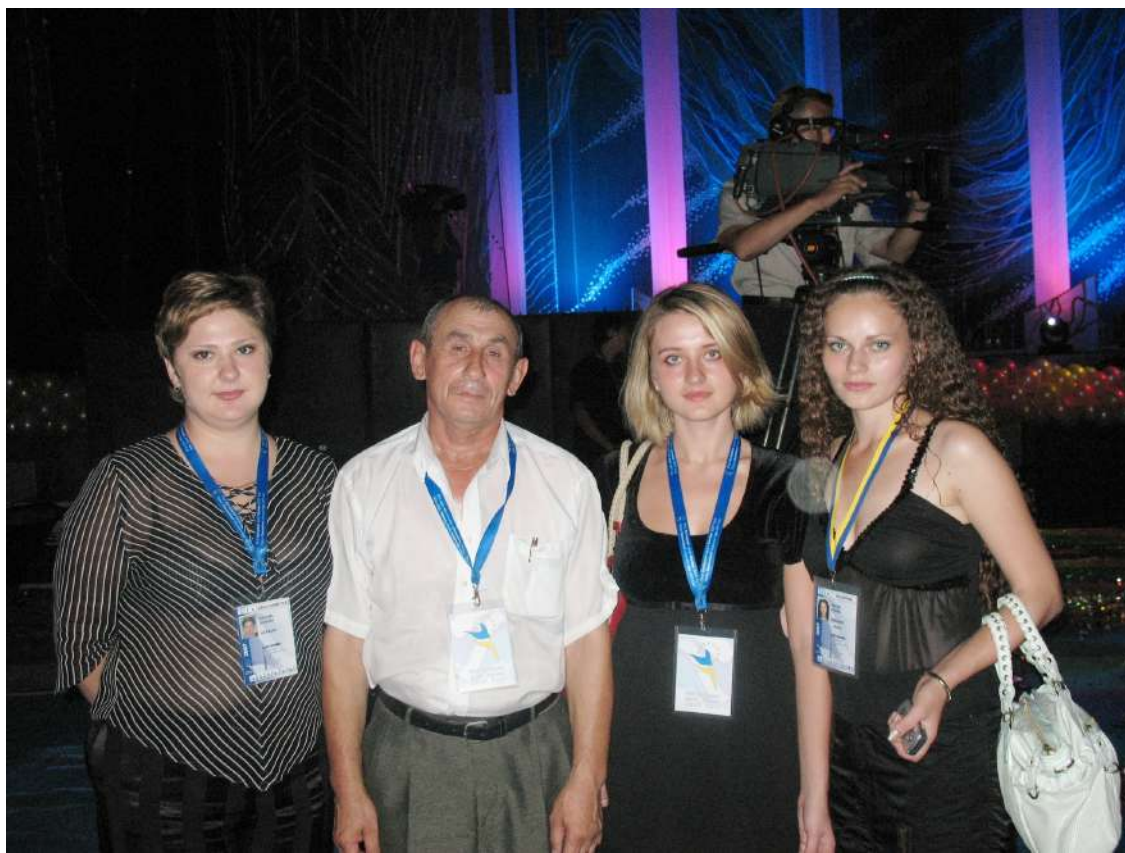


Белякова Вікторія Павлівна — одна із улюблених викладачів нашого університету, кафедри фінансового аналізу і контролю. Вона легко знаходить спільну мову зі студентами, адже не так давно сама була студенткою. Ще тоді у юному серці жила мрія — стояти за кафедрою у ролі викладача. Поспілкувавшись із нею, я зрозуміла, що кожна мрія може стати реальністю, головне докласти до цього максимум зусиль. Завдяки наполегливості, амбіційності та безмежній любові до науки Вікторія свою здійснила — тепер вона викладач у провідному ВНЗ України. Викладаючи, Вікторія займається активною громадською та науковою діяльністю, за її плечима публікації в періодичних виданнях, безліч наукових конференцій не лише в Україні, а й далеко за її межами.

Вікторія, я знаю, що ваше дитинство проходило на Хмельниччині, у Волочиському НВК ви здобули середню освіту. Та можливо не весь час присвячували навчанню, пам'ятаєте якісь цікаві моменти зі школи?

Мабуть, я вчилась у дуже «нудній» школі. Безумовно, різного роду цікавості були присутні в навчальному процесі, проте коло шкільних друзів більше спонукало не до цікавих вчинків, а до конкуренції за оцінки...

Без сумнівів, шкільні роки залишили яскравий відбиток у моєму житті. Свій початок вони взяли у 1994 році. Це був період реформування моєї зовсім дитячої свідомості, момент формування перших юних цінностей та ідеології. Я виховувалась у творчій сім'ї, де панували у рівній мірі двомовність і багатотрадиційність. На противагу, школа



Під час волонтерства на Перших Європейських спортивних іграх

встановила чіткі межі, в яких доводилось вчитись по-новому себе відчувати. Школа подарувала мені перший колектив — однокласників, у якому мій дитячий індивідуалізм став розчинятись і водночас наповнюватись новими рисами: рівноправ'ям та вимогами діяти за чіткими програмами. Вдома я виховувалась як творча особистість, а в школі — як наукова. Можу стверджувати однозначно, що школа дала розвиток моїй національній свідомості та навчила сприймати себе як українку.

Як відреагували батьки на вибраний вами ВНЗ? Зазвичай батьки неохоче відпускають дітей з-під свого крила.

Фактор віддаленості від дому при виборі ВНЗ не враховувався або, принаймні, не був озвучений батьками як такий, що має значення. Обирати мені (а батькам допомагати у виборі) довелось лише галузь, але не професію, яка на той момент переслідувала ще з дитячих років і за внутрішніми відчуттями була моїм покликанням — викладання. Усе свідоме життя мене оточу-

вали не лише вчителі, друзі, батьки, але й сестра і близькі родичі — плеяда науковців, кандидатів і докторів наук, які посвятили своє життя економічній науці. Спілкування з ними, можливість спостерігати за їх життям, працею, сформували професійні вподобання. Симбіоз, який виник — життєва база батьків, школа, професійні знання родини та власні думки про майбутню професійну діяльність дозволили зробити вибір на користь Київського національного торговельно-економічного університету.

Чому саме КНТЕУ, а не якийсь з інших начальних закладів?

По-перше, це ВНЗ, про який у школі вчителі говорили пошепки, а про тих, кому вдалось його закінчити з гордістю. По-друге, місце в рейтингу ВНЗ України. По-третє, у 2004 році система вступу до деяких вишів (включаючи КНТЕУ) дозволяла пройти вступні випробування у квітні, що додавало азарту спробувати власні сили, а ще більше — стати студентом до моменту отримання шкільного атестату.

Як проходило ваше студентське життя ?

З плином часу видається можливим констатувати, що студентське життя — це найцікавіші роки. Проте під таким життєвим девізом моє навчання не проходило.

Як каже моя племінниця Уляна (студент): «... занадто відповідальна... вона не залишає без уваги жодне питання та прохання оточуючих. Ця риса характеру, як на мене, допомагає людям, але шкодить їй самій: вона не вміє шукати легких шляхів, завжди сама намагається «врятувати світ». Їй варто навчитись делегувати повноваження, але ж вона так боїться навантажити когось іншого!.. Це буде її коробити. Вікторія ще той перфекціоніст — забагато париться з приводу життя. Вона забуває бути егоїстом. Не в її природі й ексцентричність...». В університеті відбулось моє становлення як людини з активною соціальною позицією. Адже із раннього дитинства до початку

університетських років я була в меншій мірі соціалізованою особою ніж мої однолітки та друзі. Соціальне обмежувалось спочатку батьками, потім самостійно, але скоріше інтуїтивно ніж свідомо: усі друзі відвідували дитячий садок, а я — ні; ігрова культура прививалась батьками, а не вулицею і друзями; шкільні роки я присвятила навчанням та факультативним курсам (автосправі, вивченню англійської та німецької мови, математики та театрального мистецтва). Я не надавала оточуючому середовищу соціальної наповненості, а виділяла з неї лише навчальну складову. Відтак, девіз моїх студентських років: «Тримайся, козаче, — отаманом будеш!».

Зараз, коли вже лекції і семінари позаду, зізнайтеся, було таке, що приходили не готовою до пари або просто прогулювали?

Звучить неправдоподібно, проте до усіх пар я була підготовлена. Це не

стільки прояв мого ботанізму та занудства, скільки загальна тенденція у навчанні групи. У нас навіть студенти, які претендували на оцінку не вище трійки завжди були в науковому тренді та приходили підготовленими на пару, просто були менш активні у відповідях. Іншим стимулом бути підготованою до пар було те, що я очолювала актив академічної групи (була старостою), і чомусь так склалось історично, що відповідальність за невідповідність колег лягала на мене, якщо ніхто не хоче відповідати, то «хоче» відповідати староста. Більше того, мої подруги Іваненко Анастасія, Дмитрук Дарія, Худенко Марія створювали нереальну наукову конкуренцію, що зобов'язувало готуватись до кожної пари. Проте дві пари я таки прогуляла. І прогуляла свідомо. Це трапилось на 4 курсі в другому триместрі (тоді ми навчались за триместрами). Я прогуляла дві пари у викладача Арістової А.М. з дисципліни «Аналіз діяльності комерційного банку». Кращої причини для прогулу не придумати — я вийшла заміж. Так, я прогуляла пари з ціллю походу до РАГСу. Проте уже на третю пару за розкладом на модульний контроль до Нетребчук Л.О. я

з'явилась. Приголомшені новиною одноклассники, були ще більше приголомшені, коли неймовірно строгий викладач поставила усім модуль автоматом, бо їх староста вийшла заміж... Це була така халява!

Чому Ви покинули роботу і вирішили вступити до аспірантури?

Після того, як я вийшла заміж, я автоматично відсторонила одноосібне ідеалізоване комфортне життя на другий план, поставивши себе на першу



Вікторія в період навчання

Вікторія зі своїм чоловіком Валентином на міжнародній конференції у Варшаві



сходинку піраміди Маслоу — задоволення спільних з чоловіком матеріальних потреб. Для мене піднялись по новому питання добробуту: фінансування життя, питання проживання тощо. Це змусило мене замислитись над своїм подальшим майбутнім. З одного боку мрія дитинства, завдяки якій розвивався власний науковий потенціал,

компенсувати мені моєї дитячої мрії, сподівань батьків про науковий ріст їх доньки і заповнити той порожній простір, який виник через суттєве віддалення від моїх цілей і мрій. Власний досвід роботи фінансовим директором консалтингової групи мною віднесено до виклику долі, який допоміг визначити справжні життєві пріоритети.



підкріплений золотою медаллю у школі та червоним дипломом в університеті. З іншого боку — матеріальне благополуччя новоствореної сім'ї. Було зроблено вибір на користь першого — розвиток власного наукового потенціалу для майбутнього викладання. Аргументом на користь такого вибору стало працевлаштування після закінчення університету на роботу за спеціальністю. Але висока заробітна плата не змогла

Чи важко вам далось це рішення? Довго зважували усі «за» та «проти»?
Ні. Я швидко приймаю рішення. І це рішення було однозначним. Про однозначність намірів свідчить і те, що вдалось переосмислити виклик долі, який став і головним життєвим розчаруванням — повідомлення про те, що я не вступила на перший курс аспірантури в 2009 році. Те, заради чого я кинула роботу, не змогло стати реальністю.



Як я люблю казати студентам — «журбинка»... Усі вибудовані життєві цілі, задуми та бажання на той час були зруйновані. Я розуміла, що не все, що задумано стає реальністю. Натомість у мене сформувалось інше бачення: життя вчить! І лише наполеглива праця, направлена на здійснення чітко сформульованої й визначеної цілі допомогли вступити до аспірантури наступного року.

Що відчуваєш, коли ще три місяці тому сидів за партою, а тепер сам у ролі викладача?

Розрив між «бути студентом» та «бути викладачем» дещо більший ніж 3 місяці. Насправді, різниця лише в деяких речах: місці в аудиторії (у викладача воно постійне та як правило дошка уже не перед очима, а за спиною) та у підвищеній відповідальності за готовність до пари (викладач зобов'язаний бути підготовленим до пари), а ще в

тому, що викладач не може собі дозволити прогуляти чи проспати свою ж пару, коли студент може. Безумовно, з плином часу видозмінюється й сприйняття професії. Проте як каже моя мама: «Студентів потрібно любити!». Як на мене, це єдина незмінна роль викладача.

Існує така версія, що наша держава запрацює, коли до влади прийде нова генерація політиків. Чи є такі серед Ваших студентів?

Звичайно. Є і не один. Як на мене, то мені зустрічаються лише найкращі студенти. Інше питання, що не усі хочуть бути політиками. А ті, хто має такі амбіції, неодмінно досягнуть висот на політичній ниві. Окремої похвали заслуговують студенти з Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених вузу, яке мала честь очолювати донедавна. Це дійсно нова генерація!

Бути Нобелівським лауреатом — це круто

Автор: Подвойська Влада

«Бути Нобелівським лауреатом — це круто!» — сказав нам професор University of Chicago Роджер Брюс Майерсон і зробив з нами селфі. А перед цим розповів своє бачення розвитку України, яке полягає в децентралізації демократичної влади. Але не плутайте децентралізацію з федералізацією.

Професор вважає, що розвиток полягає в політичній реформі, за допомогою якої інститути влади будуть створені активними політичними представниками в регіонах, які дійсно отримали довіру і повагу виборців, а не просто є прихильниками вище поставлених осіб. Особливої уваги заслужила саме тема формування нових лідерів як необхідної складової подальшого економічного розвитку. Така система демократичної децентралізації забезпечує максимальну участь кожного регіону в управлінні країни. До того ж це забезпечує конкурсну і конкурентну ситуацію, як між регіонами, так і між кандидатами.

На думку професора Майерсона наша система управління неефективна із самого зародження, враховуючи те, що Президент України має право



призначати уповноважених осіб. Адже це право споконвічно належало населенню, і логічніше було, якщо б кандидати могли довести свою кваліфікацію і довіру виборців в місцевих органах управління, після чого, на конкурсній основі, розраховувати на більш високу посаду.

Але на шляху до децентралізації влади є перешкоди, які являють собою закам'янілу і консервативну систему її діяльності. Природно, що не останню



Члени Наукового Товариства з Професором Майерсоном

роль грає корупція. Що ж це означає?

Протистояння нинішніх лідерів. Політична децентралізація передбачає зміну лідерів, що викликає у попередніх справедливий страх позбутися робочого місця. Коло національної влади. «Утримуючі владу» далеко не збираються розмикати коло загального впливу та патерналізму всередині своєї касти.

І хоча дану систему можна сміливо назвати складною в застосуванні, але вона безсумнівно повинна принести результат. Саме з тих лідерів, які мають гідний вплив в регіонах, формуватиметься національна влада готова до вирішальних кроків, що володіє симпатією виборців, а не тільки іміджем, складеним в новому світлому кабінеті.

І на закінчення хочу сказати, що професор Майерсон неймовірно вражений,

яке значення людині надає наука. Ми почули декілька історій, в яких високо поставлені та впливові політики, біз-



несмени просили поради або зустрічі з «простим професором», як він себе називає. Спілкування з ним було дійсно простим, в підсумку якого він побажав нам неодмінно не стояти на місці і все ж задуматися про глобальні проблеми.




**STAND
 OUT
 AND
 GO ON
 AIESEC EXCHANGE**



AIESEC 

**BE A
 LEADER**

AIESECери-кнтеушники. Успішне студентство.

Автор: Пілянська Валентина

Хоча би раз, кожен київський студент чув про AIESEC. Впевнена, багато з вас мають знайомих, які їздили влітку за кордон по програмі обміну від AIESEC або шалених айсекерів, що роз'їжджають по конференціям і спілкуються з іноземцями. Вікіпедія говорить, що AIESEC — міжнародна неполітична, неприбуткова молодіжна освітня організація, що надає можливість молоді віднайти та розвинути свій потенціал

для здійснення позитивного впливу на суспільство. А якщо запитати айсекара: “Що таке AIESEC?”, повірте, розмова затягнеться надовго.

AIESEC — це унікальна організація з багатьох причин. Вона дійсно повністю керується лише молоддю. Практично всі партнери AIESEC, серед яких такі компанії, як Microsoft, P&G, Tetrapak, Coca-Cola, Mars, Danone, L’Oreal, дивуються, яким чином організації

вдається існувати. AIESEC успішно здійснює свою діяльність вже 66 років. Секрет простий — це цінності, в які ми віримо. AIESEC існує задля внесення позитиву у суспільство і молодь. Студенти зі 124 країн світу, що працюють в організації, вірять в цю мету, бачать результати своєї діяльності і не збираються зупинитись.

Ще у десятому класі на моїй дошці візуалізації висів логотип організації. Тому те, що на першому курсі я пройшла відбір — стало великим подарунком долі.

Плюси айсекерства, які я виділила за два роки членства у організації:

- You can improve English skills and have a lot of practice with foreign interns

and not only with them. Even on Local Community Meetings (once in 2 weeks) Ukrainians speak English with each other. Yes, it is our corporative language.

- Уся робота побудована у дусі міжнародної компанії, існує центральний офіс у Нідерландах, національні комітети у країнах, локальні комітети по містах. Завдяки спеціальній корпоративній базі даних, ти можеш знайти будь-якого члена організації у будь-якій точці планети.

- Постійно знаходишся в оточенні однопідумців і близьких по духу людей.
- Маєш можливість знайти друзів по всьому світі та їздити до них в гості, не оплачуючи дорогі готелі.
- Завжди в курсі практично усіх куль-

турних та бізнесових подій у Києві.

- Покращуєш свій тайм-менеджмент, організаторські здібності, перестаєш думати, що десь існує світ бізнесу. Тепер ти — його частина.
- Стаєш більш впевненим у собі, постійно практикуєш публічні виступи.
- Розширюєш кругозір і виховуєш у собі толерантність до інших культур.
- Отримуєш неоціненний практичний досвід, який обов'язково включаєш у резюме. Потенційні роботодавці зовсім по-інакшому починають на тебе дивитись.
- Слово “команда” стає не просто словом.

Про AIESEC можна розповісти дуже багато і довго, і все одно не охопити всього того, чим він займається. Вираз «краще один раз побачити ніж, сто раз почути» підходить сюди як ніщо інше. Навіть не побачити - прожити AIESEC.

Ми називаємо це «AIESEC Experience».

Я спробувала запитати своїх друзів - айсекерів-кнтеушників про те, що їм дала діяльність в організації.



Дана Кавара 3-4 ФТТП

“Організація першого в Києві проекту «Art.In.Ua» стало незабутнім досвідом співпраці з різноплановими медіа-та фінансовими партнерами, однак результати цієї роботи були вражаючими. Учасники були задоволеними, а партнери продовжили свою співпрацю з організацією в подальшому.

Також AIESEC дав розуміння, що всі перешкоди лише умовні, а всі цілі набагато реальніші. Мені особисто зараз приємно загадати своє перетворення з закомплексованої та замкненої дівчини, яку зараз уже майже ніхто не пам'ятає, в лідера, який здатен змінити світ. Це

неймовірне відчуття.”

Гордійчук Катерина 5-10 ФЕМП

“Дізналась про організацію, як не було би це іронічно, від студентки

Особисто я побувала на стажуванні в китайському дитячому садочку. Протягом 50 днів викладала діткам англійську мову.

Тому AIESEC це не тільки розвиток, це і подорожі, і пізнання нових культур та знаходження друзів по всьому світу! І, звичайно ж, гарне знання англійської мови! Тому не гайте час, вступайте в організацію та практикуйте все! Чим раніше, тим швидше встигнете використати можливості, які надає організація.”

Марина Шеліховська 3-23 ФЕМП

“Перше, що я знайшла для себе в айсеку - це друзі з різних куточків світу. ось коли дійсно розумієш, що світ тісний. Друге, — це надзвичайне натхнення від того, що працюєш з людьми, які насолоджуються тим, що роблять. І від цього сам отримуєш ще більше задоволення від роботи.”



www.aiesec.org/mexico/udla-puebla/
aiesecud@aiesec.org.mx | tm.puebla@aiesec.org.mx

КНТЕУ, старшої за мене.

AIESEC — це комплекс безкоштовних можливостей для освіти, реалізації власних амбіцій, які зазвичай закриті під час навчання в університеті, це практика та знайомство з відомими людьми в певній сфері.

Ці знайомства можуть допомогти у працевлаштуванні та взагалі допомогти з спеціальністю, яку ви обрали для розвитку у житті. А ще це спільнота лідерів, це певний відбір, еліта людей, які в майбутньому досягають висот та мають власні компанії. А ми знаємо всі, що оточення відіграє важливу роль у житті.

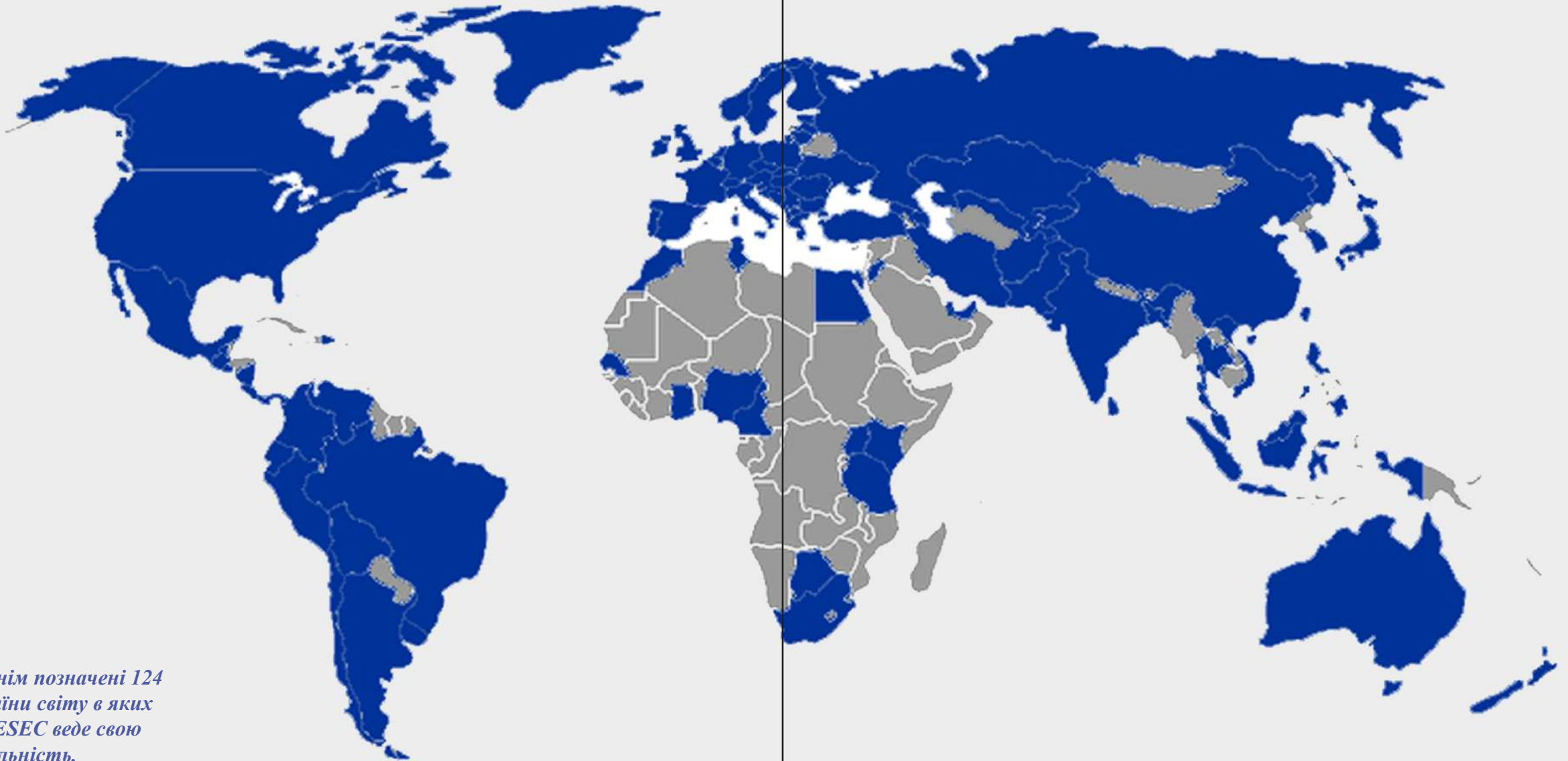
Student



Student + AIESEC Involvement



Which one will you choose?



Синім позначені 124 країни світу в яких AIESEC веде свою діяльність.

Можливості для української молоді в рамках програми Erasmus+



Автор: Маснев Олексій

Навчання, отримання професійних навичок, водночас просто спілкування з однодумцями, обмін культурним досвідом в поєднанні з відпочинком та цікавими подорожами за кордоном — це надзвичайно класна ідея для молоді. Чи не так? Якщо ти відповів «Так», тоді ця інформація саме для тебе. Освітня програма ЄС — Erasmus+, на-

цілена на розвиток людських ресурсів, активізацію міжнародного співробітництва та підвищення мобільності серед студентів, викладачів, науковців європейських університетів. Вона також ставить за мету сприяння взаєморозумінню між людьми, активізацію міжнародного діалогу. Програма Erasmus+ прийшла на зміну Erasmus Mundus.



Маснев Олексій та інші учасників програми в Португалії

За інформацією Представництва ЄС в Україні, за час існування минулої версії програми в Україні близько 1800 українських студентів і дослідників взяли участь у програмах мобільності. Статистика говорить, що багато студентів зустрічають велику кількість різних перешкод для участі в програмах міжнародного обміну. Дані загальнонаціонального соціологічного дослідження серед українських студентів з питань Болонського процесу в Україні, яке проводилось у 2012 році Фондом «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва показали, що тільки 5% українських студентів брали у них участь. Головним чинником, що стоїть

на заваді реалізації можливості навчатися за кордоном, 75% респондентів назвали нестачу коштів для оплати проїзду і проживання під час навчання. Суттєвою перешкодою є також недостатній рівень знання іноземних мов — на цю причину вказало 42% опитаних. На труднощі з отриманням віз нарікає кожен п'ятий опитаний студент і майже стільки ж посилаються на власну необізнаність щодо можливостей Болонського процесу. Звісно ситуація змінюється і з кожним роком з'являється все більше програм, які дозволяють безкоштовно здобути освіту, пройти практику за кордоном, попрацювати певний часом волонте-



ром в соціальних проектах в країнах Європи, взяти участь в короткострокових молодіжних обмінах. Наприклад, Erasmus+ буде реалізовуватись протягом 2014-2020 років. Як бачимо, це нова програма, але досить перспективна: бюджет становить понад 14 мільярдів євро, тому у студентів і молодих науковців буде багато можливостей втілити свою мрію у життя. Щодо напрямів, то вони різноманітні: від навчальної мобільності, обміну практиками, організацій проектів для невеликих команд з країн Європи на час від 1 до 3 тижнів на різноманітну

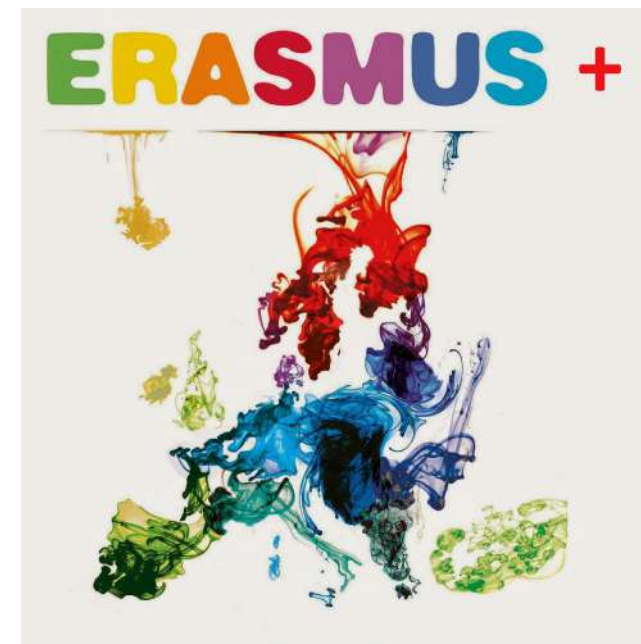
тематику, в основному для культурного обміну, до довгострокових волонтерських проектів до 1 року.

Цього літа я мав можливість відвідати проект в Португалії, неподалік Лісабона, який організувався португальською організацією Fajudis за підтримки програми Erasmus+, яка фінансувала і частково відшкодувала нам витрати на дорогу, проживання та харчування. Тема двотижневого обміну була «Different Cultures, Common Goals», в якому взяло участь по 6 учасників з України, Білорусі, Азербайджану, Македонії, Румунії і Португалії. Це був



Факти:

- Програма розрахована на сім років (2014–2020).
- Бюджет — 14,7 мільйона євро.
- Кількість учасників — майже 4 мільйони.



дуже продуктивно і весело проведений час: різноманітні воркшопи, море спілкування та практики не тільки англійської, а й португальської мови (цю мову я відкрив для себе протягом проекту), екскурсії по дистрикту Сантарем, флешмоби, і ще багато іншого. Інформацію про цей проект я знайшов в соціальній мережі Facebook, коли, гортаючи новини, просто натрапив на пост в групі, де потрібно було заповнити і відправити аплікаційну форму. Все було зроблено, і згодом мені повідомили, що я пройшов і став учасником організації «4Youth.Ukraine», основною з цілей якої було пропагувати європейські цінності в Україні та будувати активну мережу співпраці з активною молоддю з усієї Європи. Жодного разу не пошкодував, що зареєструвався. Для молоді насправді існує багато можливостей, більше того ЄС намагається нас підтримувати у матеріальному плані, потрібно лиш бути наполегливим, розвивати свій рівень англійської мови, шукати і подавати заявки на участь в проектах. Дуже влучний у даному випадку буде вислів Марви Коллінза: «Успіх не прийде до Вас. Ви самі повинні дійти до нього.» Потрібно пам'ятати, що досягнення не приходять до тих, хто боїться діяти.

Освіта за кордоном

Автор: Кавара Дана

Мабуть, в цілому світі немає людини, яка б не хотіла подорожувати світом, пізнати нові країни, культури, змінити свою рутину хоча б на декілька хвилин. Цієї осені я стала одним із таких щасливців завдяки можливості провести семестр в Познанському економічному універси-



теті (Польща).

Свою розповідь почну з весни, коли й розпочалась моя пригода. На одній із лекцій в нашому улюбленому КНТЕУ нам оголосили про можливість для студентів 2-3 курсу пройти конкурсний відбір на семестрове навчання в Польщі. Про саму програму на той момент я нічого не знала, та й умови відбору були для мене таємницею, але я дуже загорілась цією ідеєю, оскільки з Польщею мене давно поєднували щонайменше дружні стосунки. Саме тому

протягом декількох тижнів я штурмувала деканат свого факультету для того, щоб дізнатись будь-які деталі.

Отже, тепер по-суті про вимоги. Для того, щоб прийняти участь у відборі, вам потрібно:

- Надати резюме-характеристику про свої академічні досягнення, громадську активність, інтереси тощо;

- Пройти інтерв'ю з польської та англійської мов. Ключовим моментом є знання обох мов, і мушу визнати, не дарма. Після проходження всіх етапів відбору здійснилось чудо і я почула прекрасні новини про зарахування до Познанського економічного університету. Але це був лише початок довгого шляху. Після зарахування та першого контакту з координаторами приймаючої сторони, розпочався довгий процес заповнення та збору документів. Різноманітні аплікаційні форми, збір

та переклад даних про успішність, дублювання власного резюме англійською мовою (що, мушу визнати, було не легким завданням) виснажили мене, але мене завжди гріла думка про те, що чекає мене попереду. Мушу зізнатись, найважливішим та найнервовішим моментом підготовки було подання документів на виготовлення візи. Хоча Консульство Республіки Польща характеризується швидкістю виготовлення самої візи (до 6 робочих днів), великою проблемою є запис в електронну чергу

на подачу документів. Проблемою була постійна відсутність вільних місць на подачу документів, причому як в самому Консульстві, де виготовлення візи по науці є безкоштовним, так і в Пункті Подачі Візових Анкет, де за послуги ви повинні заплатити 18,5 євро. Прекрасна година від'їзду безупинно наближалась і тут на допомогу прийшла електронна пошта та можливість гарно формулювати свою думку. Декілька десятків листів на адресу консула, відділу з питань освіти, молоді та спорту, всіх відділів, чию адресу я могла знайти, дали мені можливість подати документи позачергово, і, на щастя, я змогла отримати візу вчасно. Нарешті всі бюрократичні моменти були позаду і я сиділа в автобусі, який віз мене до моєї мрії. Ну, насправді, я навряд чи згадуватиму цю поїздку з посмішкою, адже в перші дві години перебування в Польщі наш автобус потрапив в аварію, але я вирішила не сприймати це як поганий знак, хоча і хорошим його назвати було важко. Через 19 годин в дорозі я приїхала в чарівне місто Познань, всі мої труднощі та турботи були позаду.

Ще коли я була в Києві, зі мною зв'язалась дівчинка з організації Erasmus Student Network (ESN), яка повідомила, що вона буде моїм ментором на час перебування в Польщі. На той момент я не надала цьому великого значення, але, як виявилось, це була просто неймовірно хороша новина, оскільки ця дівчинка зустріла мене на вокзалі і допомогла добратись до гуртожитку.

Мушу зізнатись, я не зовсім впевнена, що я справилась би з цим завданням самостійно, так як після майже 20 годин в дорозі мої навігаційні здібності було важко назвати ідеальними. Після поселення в гуртожиток «Фенікс»,

проживання в якому, до речі, за умовами програми є безкоштовним, я нарешті відчула, що все найважче позаду. Ніяких більше переживань, тривог та страхів. Попереду тільки хороші та світлі півроку щастя. Як виявилось, місто просто прекрасне, 140 студентів, які приїхали по обміну з усієї Європи, а також Мексики та Китаю — найпрекрасніші люди, які могли зустрітись на моєму життєвому шляху. Навчання, хоча і дуже важке, але неймовірно цікаве, наявність Шенгенської візи в моєму закордонному паспорті відкриває нові незвідані світи. За місяць, який я провела в Польщі, я ні секунди не пошкодувала про всі ті перипетії, через які мені довелось пройти. На даний момент я можу сміливо назвати себе найщасливішою людиною на світі, і щиро бажаю всім зацікавленим відчувати таке ж щастя!





Студентська республіка

Автор: *Зубрицька Ольга*

Після літньої сесії студенти КНТЕУ і я разом з ними дочекались довогоочікуваного справжнього літа — канікул. Хтось відразу влаштувався на роботу, хтось нарешті за півроку поїхав до своїх рідних, а хтось, незважаючи на справи, які, здавалось би, неможливо сумістити з іншими, відвідав мультifestиваль «Студентська Республіка-2014». Серед останніх і я. Розкажу детальніше для тих, хто не знає. Є така молодіжна організація, вся діяльність якої побудована на створенні умов для розвитку української молоді. Відразу після закінчення сесії студенти КНТЕУ стали

учасниками Київської Студреспубліки, гаслом якої було обрано: «Розминати мізки — це модно». Мульті-фестиваль зазвичай створюється на території, яка відводиться під окреме «місто-державу». Шляхом таємного голосування громадяни такого «міста-держави» обирають членів Магістрату та Мера регіонального етапу. Паралельно відбувається безліч конкурсів, серед яких: «Фестиваль аматорського відео», конкурс особистості «Перша Леді», «Ніч туса», «Кубок КВН» та багато інших. Студреспубліканці яскраво проявили себе і у «Республікаді»: міні-футболі, бадмінтоні, баскетболі; на постійній основі організатором виступає ВЦФЗН «Спорт для всіх».



Магістрат кийвської студ. республіки у дитячому таборі

Окрім розваг, також відбулась оргдіяльнісна гра (ОДГ). Протягом двох днів молодь працювала разом над темою Київської Студреспубліки: «Нова регіональна модель Києва». Були запрошені експерти, які також проводили свої факультативи: філософ Сергій Дацюк («Місто фрагментованого світу»); Андрій Логвін (співвласник та гендиректор «modnaKasta.ua») («Роль особистості на шляху до побудови нової регіональної моделі Києва»); Костянтин Матвієнко, експерт із урбаністики («Всякому місту нрав і права»).

ОДГ являє собою атмосферу, де громадяни Студреспубліки розбиваються на команди і шляхом мозкового штурму

генерують максимальну кількість ідей, з метою віднайти кардинально нову модель міста Києва з новими соціальними, економічними та політичними реформами. Мером цьогорічної Київської Студреспубліки став студент Університету «КРОК» Микита Шарапов.

На Студреспубліку, як завжди, приходять в гості «старі» республіканці: і гості з інших регіонів країни, і учасники попередніх Київських республік, і навіть Київські Студмери попередніх років.

А вже з 23 по 26 серпня 2014 р. на узбережжі Чорного моря у ДТ «Космос» (Миколаївська обл., курорт Рибаківка) проходив довгоочікуваний фінал XVI

Студреспубліки. Тема гри: «Модель України в умовах нового світового порядку». Найкращі молоді лідери з усієї України разом із експертами шукали шляхи для досягнення національного достатку в Україні. Варто відзначити, що новий, відмінний від попередніх років, формат показав свої сильні сторони — учасники мали можливість на всі 100% погрузитися та проблематизувати завдання гри, висувати конструктивні ідеї. Проте студенти не забували й про насичений відпочинок, у план

якого входили різноманітні суб-фести, де кожен зміг реалізувати свої таланти. Зі слова привітання та завданням подолати високу планку теми цьогогорічної гри — задати тон для миру та втілення проекту розвитку України в умовах світу, що драматично змінюється — виступив лідер республіканців Павло Вікнянський. Урочисто відкрити фінал Студреспубліки-2014 приїхали народний депутат України, представник Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики,



Парламент студентської республіки

спорту та туризму Микола Жук і в.о. командира 79-ї окремої аеромобільної бригади підполковник Іван Савка.

Під час відкриття також було зачитано Вітання учасникам фіналу Студреспубліки-2014 від Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова, а також народного депутата України Анатолія Кінаха та голови Громадської ради при Міністерстві оборони України генерал-полковника Віктора Палія. Працюючи над моделлю України в умовах нового світового порядку учасникам було запропоновано визначити геополітичний вибір України й

окреслити зміни, які мають відбутися в нашій державі задля відновлення миру та процвітання.

За результатами гри отримано декілька сильних, конкурентних позицій, альтернативних популізму та беззмістовності сучасної української політики:

1. Балтійсько-чорноморський союз передбачає об'єднання прибалтійських країн, України, Білорусі, Грузії (можливо, Туреччини) для кооперації в оборонній та торгівельній сферах. Таким чином, створюється «пояс безпеки» в Євразії. Це була одна з позицій, яка запропонувала реальний механізм суб'єктності України.





2. Позиція активного нейтралітету, яка передбачає принципове невходження у воєнно-політичні блоки та розбудову власної сильної армії за зразком Швейцарії.

3. Стратегічне партнерство з США, що передбачає тісне співробітництво України та США за зразком Ізраїлю, посиливши таким чином вплив Америки у Європі та вигравши війну на сході.

4. Стратегічне партнерство з КНР. Передбачає активну співпрацю з КНР у торгівельно-економічній сфері (в першу чергу – в сфері АПК) і військовій сфері. Мета союзу – партнерство з країною ядерного клубу, отримання джерела інвестицій у стратегічні сфери.

5. Програма відновлення Сходу через будівництво «міст майбутнього», співпрацю з компаніями, в яких є такі технології, мотивуючи до співпраці правом довічного обслуговування таких міст. У підсумку важкої інтелек-

туальної роботи та проведених виборів Студентським президентом України став Василь Томчишин (Тернопільська обл.), студент-п'ятикурсник Тернопільського національного економічного університету. Головною ідеєю організації фіналу Студреспубліки-2014 стало розуміння нинішнього стану міжнародних та внутрішніх відносин, а тому ми не можемо стояти осторонь, коли вирішується доля країни. Відтак Всеукраїнський мультифестиваль має на меті показати студентам як активній молоді України усі можливості вирішення болючих питань та наштовхнути на прояв ініціативності, згуртувати представників активної молоді з різних регіонів.

Ось так пройшло й моє літо. А вже на наступний ранок — Київ, КНТЕУ, перша лекція.



Pick your brain and let`s think together

Автор: Коваль Юлія

Ми не часто влаштуємо собі перевірку логічного мислення та тестер на генератор ідей. У щоденній метушні нам більше хочеться махнути відпочити, ніж досягти вершини тимбілдингу чи записувати конспекти, але часом для того, щоб зняти навантаження з мозку, варто лише видозмінити рід його діяльності. Піруети для інтелекту, стимулюють до роботи та нових ідей, от студенти-активісти і допомогли з їх постановкою для не менш активних ідейних віртуозів. У таких змаганнях виграє кожен учасник, хоча б з причини збагачення досвідом командної роботи, зарядки для мозкових нейронів, та отримання нових знань, проте переможцями стають лише найкращі.

Тож, власне, передмова ця для того, щоб розповісти про проведений нещодавно інтелектуальний квест, в якому взяли участь 7 команд з подекуди дивними, цікавими і оригінальними назвами. Як створювався квест, в чому його суть та яке його майбутнє я запитала у одного із організаторів і заступника голови Наукового товариства — Вадима Ключая: «Було 7 станцій з різними логічними завданнями (розгадати логічні загадки, скласти правильно фігури тощо). Ідея прийшла студенту 2 курсу ФОАЕК Шерстюку Олексію. Метою квесту було формування у студентської молоді навичок роботи в команді шляхом моделювання ситуацій,

а також розвиток логічного та нестандартного мислення в обмежених часових рамках. Команди формувались шляхом відправлення заявок на електронну пошту. Всі оголошення були в соціальних мережах та на офіційному сайті КНТЕУ.

Гра проходила 9 жовтня у Д корпусі на 2-му поверсі. Допомогу також надав деканат ФОАЕК, виділивши свій кабінет для журі. Квест організували та провели спільно Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ а також РСС ФОАЕК. Захід планується проводити на постійній основі кожен рік, він уже є у програмі наукового товариства. В учасників від гри залишилися тільки позитивні емоції. Хотілося б, щоб більше команд прийняли участь у майбутньому.»

Не менш цікаво було поспілкуватись з учасниками квесту, капітанами команд, які зацікавились ідеєю і загорілись бажанням спробувати себе у новій інтелектуальній грі.

—Від самої гри враження були нерівно класними, приємно було бачити, як моя команда захопилась грою. Як на мене то організація була на найвищому рівні, я думаю зі мною будуть солідарні всі команди, що брали участь у квесті.

-Микола Антонюк

Ну а ми з нетерпінням чекаємо наступних цікавих заходів, нових ідей і ваших подвигів!

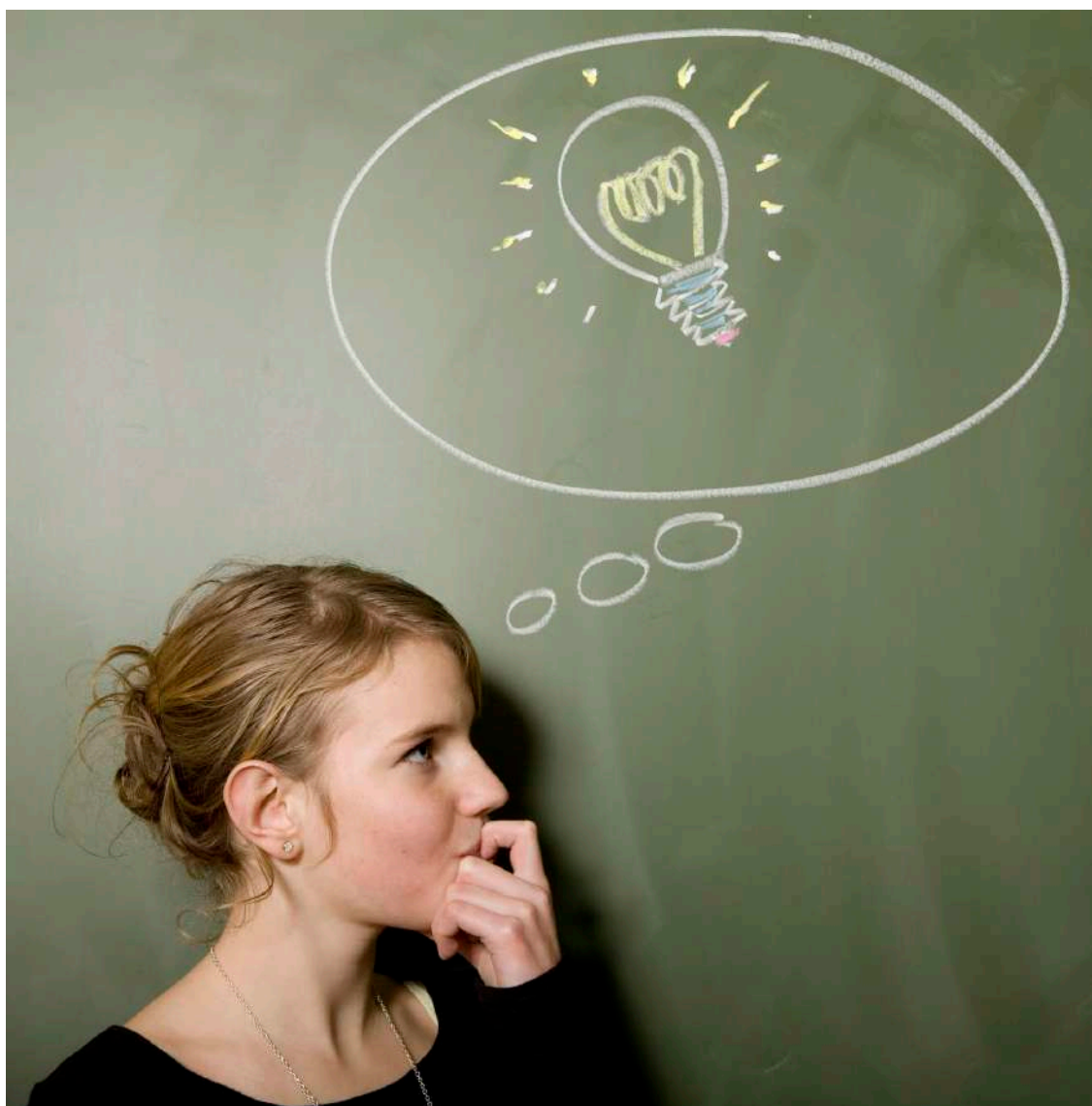




Звідки беруться ідеї

Автор: Подвойська Влада

Коли бачиш, що абсолютно очевидна ідея приносить масу прибутку, мимоволі замислюєшся — хто і як придумав це? Історії на мільярд починаються з побутових проблем, дурних ідей, з пошуку відповідного продукту, з натхнення чужим успіхом, з випадкових зустрічей і порад, з нуля на банківському рахунку і ще мільйона дрібниць.



Засновникам Airbnb, допомогли порожні кишені: вони утрюх знімали квартиру в Сан-Франциско, на що йшла велика частина їх фінансів. Щоб хоч якось заробити, вони здали порожню кімнату туристам, що приїхали в місто на конференцію. Сьогодні Airbnb це великий онлайн-майданчик для розміщення, пошуку і короткострокової оренди приватного житла по всьому світу.





Третьокурсник Стенфорда Кевін Сістром відправився у Італію вивчати фотографію з професійним фотоапаратом у руках. Його викладач порекомендував замінити його дешевим ломографом Holga. Про незвичайні фільтри Holga Кевін згадає, коли буде створювати Instagram, який неймовірно популярний серед нас.



Студент МІТ Дрю Хьюстон якось забув удома флешку і зрозумів, що світу не вистачає кросплатформного хмарного сервісу. У результаті він створив Dropbox - хмарне сховище даних, яке дозволяє зберігати і обмінюватися даними в Інтернет.





Наймолодший лауреат Нобелівської премії

Автор: Давидюк Катерина

2014р. Малала Юсуфзай отримала Нобелівську премію миру «за боротьбу проти пригнічення дітей та молодих людей і за права дітей на освіту» в 17 років. І стала наймолодшим лауреатом за всю історію існування нагороди.

Малала Юсуфзай - пакистанська правозахисниця, яка виступає за доступність освіти для жінок у всьому світі. По талібським законам дівчатам відвідувати школу заборонено, і саме з цим вона бореться.

На початку 2009 року, в регіоні, де жила Малала Юсуфзай, таліби знищили більше ста шкіл для дівчаток. Малала написала про це у своєму блозі. Вона детально розповідала про своє життя при режимі талібів, про їх спроби взяти під контроль долину Сват і про свої погляди на розвиток освіти для дівчат. Малала Юсуфзай посіла перше місце на щорічній Національній пакистанській молодіжній премії миру за свій опис даних подій у блозі.

Весь світ дізнався про дівчину після того, як бойовики Талібану вчинили на неї замах. Незважаючи на серйозне поранення голови — вона вижила. Дісталось Малалу за те, що всупереч законам шаріату ходила до школи сама і закликала навчатися всіх дівчат.

У жовтні 2013 року в Великобританії вийшла в світ книга «Я — Малала: дівчинка, яка встала на боротьбу за освіту і була поранена талібом» (I Am Malala: The Girl Who Stood Up For Education and Was Shot By The Taliban), написана Малалу Юсуфзай в співавторстві з британською журналісткою Крістіною Лемб.

2013 року журнал «Time» помістив Малалу Юсуфзай на друге місце в списку найбільш впливових людей у світі.

*«Одна дитина, один учитель, одна книга й одна ручка можуть змінити світ.»
Малала Юсуфзай*

підвищує ефективність і продуктивність праці на 25%.

2 Боротьба з пожирачами часу.

Це другий найважливіший інструмент тайм-менеджменту, і впроваджувати його в повсякденне життя необхідно на перших етапах використання принципів управління часом. У кожної людини є свої пожирачі часу — ті чинники, які не приносять ніякої користі, але при цьому забирають істотну кількість годин, днів і навіть років його життя. Зараз найчастіше це соціальні мережі, Інтернет, комп'ютерні ігри, телевізор, для когось — балаканина по телефону, кавування, куріння і т.д.

Застосовуючи правила тайм-менеджменту, намагайтеся вже відразу виключати зі свого робочого процесу всіх пожирачів часу. Для початку можна пообіцяти собі повбивати час звичним чином, але тільки після того, як будуть зроблені всі справи відповідно до наміченого плану, потім час, проведений без користі, слід поступово скорочувати і в результаті повністю виключити зі свого життя.

Одне цікаве дослідження показує, що на вироблення корисної звички у людини йде 66 днів, таким чином, вам доведеться помучитися трохи більше двох місяців, а потім ви автоматично втратите інтерес до пожирачів часу. Щоб виявити всі негативні чинники, що крадуть у вас безцінний час, запишіть їх у міру виявлення на окремому

аркуші. Запевнюю вас, що список вийде немаленький!

3 Розстановка пріоритетів.

Ще один найважливіший принцип тайм-менеджменту — вміння правильно розставляти пріоритети. Найкраще розділяти всі завдання, що стоять перед вами, за двома принципами: терміновість і важливість. Потім, плануючи свій робочий день, в першу чергу вписувати в план важливі і термінові справи, потім термінові і не дуже важливі, потім важливі і не дуже термінові і так далі, в міру спадання терміновості і важливості. Управління часом багато в чому схоже з управлінням особистими фінансами, в чому немає нічого дивного, адже, як відомо, час — гроші. Пам'ятайте, що не можна переходити до менш важливих і менш термінових справ, поки ви не закінчили більш важливі

і більш термінові. Дуже багато прийомів тайм-менеджменту засновані на принципі грамотної розстановки пріоритетів.

4 Правило Парето 20/80.

Існує так званий «Закон Парето», який говорить про те, що 20% дій приносять 80% результату, і, навпаки, 80% витрачених зусиль приносять лише 20% результату. Повною мірою його можна застосувати і до управління часом.

Сутність цього методу тайм-менед-

жменту полягає в тому, що необхідно вміти відфільтрувати непотрібні та малоефективні завдання і дії, яких, згідно з правилом Парето, аж 80%, і концентрувати свою увагу і зусилля на тих 20%, які здатні забезпечити максимально ефективний результат.

Не забувайте свій мозок непотрібною інформацією, а свій щоденник — марними завданнями. Вчіться виділяти найважливіше і успіх вам забезпечений.

5 Від складного до простого.

Він означає, що при плануванні робочого часу найбільш складні завдання необхідно ставити на початок дня, а потім рухатися до кінця дня в міру спадання складності.

Справа в тому, що спочатку у людини більше сил, і вона швидше і легше впорається зі складними завданнями, в той час якщо, навпаки, залишити їх «на закуску», то, швидше за все, вони взагалі не будуть виконані і перенесуться на наступний день, що неприпустимо.

6 Не робити багато справ одночасно.

Напевно всі ви знаєте старовинну приказку «За двома зайцями поженешся — жодного не впіймаєш». Повною мірою її можна віднести і до управління часом. Даний принцип тайм-менеджменту говорить про те, що не можна починати нову справу (а тим більше - декілька), не закінчивши старі. Звичайно, це не відноситься до тих ситуацій, коли виконання одного завдання вимагає тривалих простоїв у роботі (наприклад, очікування відповіді від партнерів і т.д.).

Якщо ви будете одночасно хапатися

за кілька справ — це суттєво знизить якість їх виконання і збільшить загальний час вашої роботи в порівнянні з виконанням всіх завдань по черзі.

7 Почніть планувати робочий день з обіду і відпочинку.

Це правило тайм-менеджменту — є той самий випадок, коли необхідно в першу чергу подбати про особистий час, а потім вже про роботу. Чому це важливо? Тому що без повноцінного відпочинку, обіду за розкладом, перерв у роботі, ефективність праці суттєво впаде. Цього не можна допускати, тому планування робочого часу слід починати з перерви на обід і невеликих перерв у роботі для відпочинку (наприклад 5 хвилин щогодини або 10 хвилин раз на дві години). Зрозуміло, що перегинати палицю з вільним часом не варто.

Важливо відзначити, що виділений час для відпочинку категорично не можна витратити на пожирачів часу (соціальні мережі і т.д.). В цей час ви повинні просто відпочивати, тобто, нічого не робити, або приймати їжу, якщо це обідній час. В іншому випадку ви не зможете повноцінно відпочити, що негативно відіб'ється на результатах вашої подальшої роботи.

8 Дотримуйтесь чистоти на робочому місці.

На перший погляд цей принцип складно віднести до управління часом, однак він теж є одним з методів тайм-менеджменту. Справа в тому, що безлад і некомфортна робоча обстановка істотно знижують ефективність робочого процесу, оскільки попросту відволікають увагу і забирають більше часу, для того щоб знайти потрібну





записку на столі або потрібний файл на комп'ютері.

Упевнена, що ви ніколи не бачили успішної людини, яка працює посеред купи мотлоху. В успішного бізнесмена або просто ефективного співробітника завжди чистий стіл, а файли в комп'ютері впорядковані по папках.

9 *Складну задачу розбивайте на прості.*

Найбільш ефективний інструмент тайм-менеджменту для вирішення задач, які здаються непереборними - розбиття їх на кілька більш простих і реально здійсненних.

Будь-яке складне і найбільш нездійсненне завдання вирішується шляхом ділення його на дрібні підзадачі, кожен з яких окремо виконати набагато простіше.

10 *Мотивуйте себе.*

Це найважливіше правило тайм-менеджменту. Внутрішня мотивація (або самомотивація) — це той найважливіший фактор, який дозволить вам працювати і використовувати свій час більш ефективно і з більшою віддачею. Якщо у вас немає мотивації, всі інші методи тайм-менеджменту працюватимуть менш ефективно, ніж при її наявності.

Плануючи і виконуючи будь-яку роботу, думайте в першу чергу про результати, які вона вам принесе. Нехай це буде ваш зарібок, а ще краще — ті фінансові цілі, на досягнення яких ви плануєте його витратити. Впевнена, що кожен зможе відчути на собі, що внутрішня мотивація дозволяє вести більш ефективно управління часом.

На закінчення хочу додати, що в управлінні часом важливий, насамперед, практичний досвід. Всі перераховані інструменти, технології, прийоми, правила, принципи, методи тайм-менеджменту дадуть свій ефект тільки тоді, коли ви почнете застосовувати їх у своїй повсякденній практиці, тому не варто відкладати цю справу в довгий ящик.





Риси хорошого співрозмовника або як позбутися проблем у спілкуванні

Автор: Бойко Івана

Більшу частину свого життя людина проводить спілкуючись, незалежно від своєї професії. Очевидно, що від комунікативних навичок залежить наш успіх, як в особистому житті так і в професійній діяльності.

Говорити ми навчилися ще в ранньому дитинстві і в переважній більшості нашим першим словом було «мама», згодом ми почали складати окремі фрази, потім речення, що плавно перехо-

дило в змістовну розмову. Для багатьох людей спілкування стало професією. Та як часто сьогодні можна зустрітися з проблемою невміння грамотно висловлюватися. Деякі люди вважають кращим промовчати, ніж висловити свою думку так ніби їм бракує внутрішньої свободи, щоб проявити себе. В такій ситуації не варто засмучуватися, адже людина — істота здатна до самовдосконалення.

Справді, видатні оратори запалюють своїми словами серця мільйонів. Але такому тріумфу передували роки важких тренувань, витримки, а найголовніше мрія, яка поступово переросла в ціль. Це ще раз доводить думку, що оратором не народжуються, ним стають.

Один письменник зауважив, що краще мовчати і бути запідозреним в дурниці, ніж заговорити і розвіяти всі сумніви. Коли спілкуєшся з незнайомою людиною чи виступаєш перед великою аудиторією страх сказати не те чи не так зростає в рази.

В інтернеті можна знайти безліч методик і тренінгів з ораторського мистецтва, та уявімо, що вам потрібно покращити свою мову тут і зараз, тоді ця стаття виявиться для вас знахідкою.

Перша порада стосується тих, хто говорить дуже швидко або, навпаки, «тягне слова». Оптимальний темп мовлення становить 120-140 слів на хвилину. Для того, щоб привчити себе говорити в такому темпі можна виконувати просту вправу: лягти на спину, покласти одну руку на живіт, а другу - на груди, вдихнути так, щоб рука на грудях залишалася нерухомою, таким чином дихати кілька хвилин, потім виконати те саме стоячи. Цю вправу краще робити вранці, до того часу поки таке дихання не стане звичкою. Глибоке дихання та довгий видих не тільки

насичує організм киснем, а й дає час, щоб обдумати наступні слова, дає змогу говорити впевнено та чітко. Потрібно робити акценти. Не говори монотонно, виділяй важливі моменти за допомогою голосу і пауз. Тиха вимова ефективніша, ніж голосна, тому що змушує співрозмовника прислухатися, активізує його увагу. Змінюй швидкість, якщо говориш повільно, то раптово

пришвидшення зосереджує увагу на сказаному. Краще пауза замість «еєєє». Позбавляйтеся слів-паразитів, нецензурної лексики, суржика, тавтології. Вони не надають нашій мові жодної оригінальності, а тільки псувають

«Оратор повинен вичерпати тему, а не терпіння слухачів.»

Вінстон Черчилль

її. Та сказати легше, ніж зробити, ми вимовляємо їх вже навіть не задумуючись. Причина цього малий словниковий запас, ми ніби заповнюємо цими словами білі плями, які виникають в нашій мові. Щоб позбутися слів-паразитів треба насамперед усвідомити, що вони в тебе є, адже більшість їх просто не помічає. Можна спробувати вимовляти їх про себе і ти побачиш, що говориш «блін» в тих місцях, де найбільше потрібна пауза.

Існує ще багато порад, але найголовніше почати з малого і результат вже не за горами. Згодом ви самі не звертаючи почнете говорити впевненіше, а попередній дискомфорт, ніби зніме рукою.

Спілкуйтесь, висловлюйте свої думки, розвивайтесь і світ відкриється перед вами.

Таємний друг

Атори: Савчук Христина та Бойко Івана

Бажаеться розмалювати свої сірі будні студентського життя барвами радості та приємних сюрпризів, відкрити світ дружби по-іншому, виміряти рівень своєї уяви, відкрити в собі нові таланти, відчутти себе в ролі Шерлока Холмса, тоді грай з нами в «Таємного друга».

Для початку збери команду.

Другим кроком буде ознайомлення команди з правилами, які описані нижче.

Далі насувається паперова революція – шукаємо аркуш паперу (бажано однакового тону, без будь-яких відміток), який поділиться на кількість учасників гри для того, щоб на них написати дані кожного із учасників (прізвище та ім'я (для точності допускається більше інформації про гравця)).

Всі папірці в закритому вигляді повинні бути перетасовані.

По черзі кожен гравець має витягнути навмання один із папірців; зробивши це, гравець ознайомлюється (таємно, не розповідаючи нікому, а особливо гравцю, що вказаний на папірці) для кого він буде «таємним другом» протягом певного періоду часу.

Гра триває від одного тижня і більше. Упродовж цього часу кожен гравець повинен своєму другу, який вказаний на фанті, анонімно (заплутуючи шляхи передачі дарунків) робити приємні сюрпризи, креативити. Головна умова – таємничість та застосування вислову «від таємного друга»!



Підходить час підбивати підсумки. Ви з командою організуєте зустріч, присвячену «розкриттю таємниць» або «хто ж був моїм таємним другом?», ділитесь враженнями, дякуєте за подарунки та сюрпризи.

Ця гра зближує і відкриває нові сторони людей.

Для детального інструктажу звертатися в наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених КНТЕУ та надсилати свої враження на електронну адресу нашого товариства info@nts-knteu.com.



Книга саме для тебе

Автори: Бойко Іванна та Савчук Христина

Не раз ми чули вислів: «Людина - недосконала істота.» Я так не думаю, тому що людина - істота, здатна до самовдосконалення. Чи ви колись задумувалися про те, що у нас шалений темп життя порівняно з нашими батьками, бабусями чи дідусями. Всьому винна інформація. Те, що актуальне сьогодні – завтра вже нікому не потрібне.

Щоб хоч трохи допомогти тобі не загубитися в цьому вирі, пропонуємо твоїй увазі книгу, яка вже стала світовим бестселером і повинна бути обов'язково прочитана майбутніми мільонерами. Це робота Роберта Кіосакі «Заможний батько, бідний батько». Тільки уяви, людина, яка 10 років будувала свій бізнес, через одну помилку раптом втратила все. Багато вже давно б здалися і жили б сьогоднішнім днем але не наш автор. Він зібрався і почав все з нуля, з такого ж старту як і 10 років тому. І сьогодні він успішний бізнесмен, який у 47 років став фінансово незалежним. Роберт, відійшовши від своїх ділових справ, продовжує багатіти з кожним днем і разом з тим не залишив свою любов до інвестування, а, навпаки, допомагає людям, які відкривають для себе світ бізнесу, уникнути багатьох помилок.

Тож його книга допоможе тобі не тільки зрозуміти основи інвестиційної діяльності, але ц закладе фундамент рухатися далі. Якщо ти вивчаєш економіку чи фінанси, але ще не обрав свого профілю - ця книга для тебе. Ти відкриєш для себе два світи, дві протилежності в особах двох батьків нашого автора. Як йому не раз доводилося йти проти волі рідного батька, тільки через його фінансову неграмотність. Видається дивним, що людина готова все життя скаржитися на свою роботу, на низьку зарплатню, а інвестувати декілька років для свого саморозвитку вона не хоче.

Якщо ти і досі не віриш, що гроші можуть працювати на тебе, що для того, щоб заробляти, гроші не потрібні, що найважливіший актив для людини – це її час. Тоді читай. Адже дія завжди перемагає бездіяльність. Пам'ятай про це. Поки інші тільки мріють, ти можеш почати втілювати свою мрію тут і тепер. Не відкладай, почни просто зараз!





Фінансова незалежність

Автор: Ковалев Владислав

Самоосвіта, бізнес, фінанси, ринок акцій, банки, інвестування — про все це і про багато іншого ви зможете регулярно, щомісячно читати, отримуючи новий матеріал для роздумів. Основна ціль — допомогти вам розвинути в собі фінансову грамотність і мотивацію в досягненні фінансової незалежності та не опинитись в «щурячих перегонах».

То що ж таке «фінансова незалежність»? «Щурячі перегони»?

З самого дитинства батьки починають нав'язувати маленьким дітям певну «формулу успіху». Шаблон дій, яких вони повинні дотримуватися протягом всього свого життя. Якщо ви поглянете на життя людей із середньою освітою, котрі багато працюють, то побачите, що кожна людина йде однаковою дорогою. Дитина народжується, йде у школу. Батьки горді та щасливі, тому що їхня дитина прекрасно вчиться, має безсумнівні шанси на хорошу освіту, і її приймають на навчання в університет. По закінченню, можливо, отримує науковий ступінь, а потім, шаблонно оброблені вихованням, убогою освітою і різноманітними телевізійними передачами, нав'язаною стандартною схемою «успіху», - студенти проходять важкий період у житті при спробі влаштування на роботу

за спеціальністю. За даними кадрових агентств, лише 40% у підсумку знаходять своє призначення, решті ж доводиться шукати альтернативу, так

і не застосувавши отриманий диплом при співбесіді. Працюють, отримують гроші, спілкуються з іншими людьми, знаходять собі пару, за цим ідуть побачення, одруження. Життя одружених прекрасне, оскільки обоє вони працюють. Є два доходи. Вони відчують себе успішними людьми, їх чекає яскраве майбутнє і вони вирішують

придбати машину, телевізор, їздити на відпочинок, завести дітей. Настає щаслива пора. Зростає потреба у коштах. Щаслива пара вирішує, що їхні кар'єри життєво важливі, починають більше працювати, шукаючи просування по службі і надходження доходів. Народжуються діти і виникає потреба у великому будинку.



Люди працюють все більше, стають хорошими робітниками, користуються визнанням. Вони знову навчаються, щоб отримати більше спеціалізованих знань і заробляти більше грошей. Можливо, беруться за другу роботу. Їхні доходи зростають, але разом з тим ростуть і податки, котрі вони сплачують, росте сума податків за новий великий будинок, податок на соціальне забезпечення і інші податки.

Люди дивуються: ніби заробляють нормально, а гроші ідуть як в пісок. Вони купують якісь державні облігації, товари в кредит. І от дітям 5-6 років і необхідність економити росте, а паралельно і необхідність відкладати гроші на старість. І таким чином, щаслива пара, якій по 30 років, тепер потрапляє в капкан «щурячих перегонів» до кінця своїх робочих днів. Люди працюють на власника своєї компанії, на урядові податки, на виплати по кредиту, а після того радять власним дітям наполегливо вчитись, отримувати хороші знання, шукати безпечну роботу і кар'єру. Процес копіюється наступним, багато працюючим поколінням. Це і є «щурячі перегони».

А для чого? Для батьків все достатньо зрозуміло, вони хочуть пишатись своєю дитиною, хочуть з гордо піднятою головою хвалити її перед своїми друзями, знайомими, усвідомивши, що успішно змогли забезпечити своїм дітям краще майбутнє, надавши можливість досягнути «фінансової незалежності» - котрої так і не змогли досягнути самі.

Виникнення тенденції потрапляти у «Щурячі перегони».

Виходячи з аналізу отриманих результатів соціального опитування, а також діалогів з різними людьми протягом тривалого періоду часу, сформувався наступний висновок: реальність така, що основна частина населення не в стані коректно охарактеризувати поняття «фінансова незалежність». Дане явище в наслідку приводить до «щурячих перегонів». Отримані відповіді опитаних людей на питання «що таке фінансова незалежність?» розподілились на 3 групи: у 43% опитаних, діапазон відповідей асоціювався з наявністю великої суми грошей, котра на-



дасть можливість дозволити собі вести розкішний спосіб життя в матеріальному плані, не відмовляючи собі ні в чому. У 39% опитаних - з наявністю високооплачуваного робочого місця чи наявності особистого підприємства - котре буде приносити постійний дохід. Тільки 18% опитаних змогли надати точне визначення «фінансової незалежності», яке полягає в наявності колонки активів (пасивні доходи), котрі перевищують колонку витрат.

Важливий момент: фінансова незалежність не вимірюється розміром доходів! Вона лише означає, що людина заробляє більше, аніж витрачає, отримуючи пасивний дохід із кількох

джерел, які з кожним місяцем збільшуються. Таким чином, якщо хтось заробляє 1 мільйон доларів, а витрачає 2 мільйони, то його не можна назвати фінансово незалежним. А якщо його пасивні доходи із деяких надійних джерел складають 10 тисяч гривень, постійно зростають, у нього є все, що йому потрібно для життя і витрачає він при цьому 6 тисячі гривень, то така людина фінансово незалежна.

Очевидно, ви уже неодноразово чули про поняття «пасивний дохід». «Це дохід, який формується без вашої безпосередньої участі, в незалежності від щоденної діяльності і дозволяє отримувати прибуток навіть коли ви не працюєте. Багато хто мріє про пасивне джерело прибутку - роби що хочеш, а гроші капають на твій банківський рахунок незалежно ні від чого, навіть від кризи.

Все це чудово, але на створення пасивного прибутку, рівень якого хоч би співвідносився з рівнем заробітної плати, потрібно прикласти певних зусиль. Також необхідно мати на увазі, що створення пасивного прибутку - справа зовсім не швидка і може займати роки. Задумуючись над питанням «як створювати джерела пасивного прибутку?» - починаючи зацікавлена особистість може зіткнутись з рядом складнощів на шляху до досягнення цілі. Складнощі які утворюються від недостатнього рівня володіння потрібними знаннями. В наступних статтях, крок за кроком, ми будемо разом із вами вчитись заповнювати існуючі проблеми у знаннях і все ближче підходити до поставленої мети.



Головний редактор:

Попик Артем 2-12 ФЕМП

Дизайн обкладинки:

Насонов Сергій 2-10 ФЕМП

Літредагування і коректура:

Янковський Сергій 2-12 ФЕМП

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Бойко Іванна, 2-8 ФЕМП

Гуменюк Валентина, 2-6 ФОАЕК

Давидюк Катерина, 3-14 ФЕМП

Зубрицька Ольга, 3-22 ФЕМП

Кавара Дана, 3-4 ФТТП

Ковалев Владислав, 2-8 ФЕМП

Коваль Юлія, 1-17 ФЕМП

Маснев Олексій, 2-7 ФЕМП

Пілянська Валентина, 3-13 ФЕМП

Подвойська Влада, 3-12 ФЕМП

Савчук Христина, 2-8 ФЕМП





Наукове товариство студентів, аспірантів,
докторантів на молодих вчених КНТЕУ.